

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4225010437
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4225010437.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B. o zahľadenie odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 05.11.2025 sp. zn. 4Nt/14/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17.03.2026 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 469 Tr. por. s použitím § 92 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdenému A. B. (ďalej len „odsúdený“) o zahľadenie odsúdenia a to úhrnného výnimočného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1T 45/96 zo dňa 16.12.1996, nepodmienečne na 20 (dvadsať) rokov, so zaradením do III. nápravnovýchovnej skupiny.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa uviedol, že odsúdený žiadal o zahľadenie odsúdenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1T 45/96 zo dňa 16.12.1996, pričom po preskúmaní žiadosti odsúdeného zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1T 45/96 zo dňa 16.12.1996, právoplatným dňa 30.04.1997 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4To 24/97 dňa 30.04.1997, mu bol uložený úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere na 20 rokov a vo výkone trestu odňatia slobody bol od 13.11.1995 do 06.07.2010, kedy bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený, pričom v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sa osvedčil a má sa za to, že trest vykonal dňom 06.07.2010.

Ďalej zistil, že rozhodnutím rakúskeho súdu Landesgericht Korneuburg sp. zn. 514 Hv 2/2013 zo dňa 25.02.2013, právoplatným 25.02.2013, bol odsúdenému pre trestný čin krádeže po neoprávnenom vstupe na súkromný pozemok uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý vykonal dňa 10.02.2019.

Poukázal na to, že podmienkou zahľadenia odsúdenia je, aby právoplatne uložený trest bol už vykonaný, odpustený alebo premlčaný, aby uplynula stanovená doba podľa výmery uloženého trestu a odsúdený v tejto dobe nepretržite viedol aj riadny život, pričom v trestnej veci Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1T 45/96 je predpokladom zahľadenia odsúdenia podľa § 92 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. nepretržité vedenie riadneho života odsúdeným po dobu najmenej 10 rokov po skončení výkonu trestu.

Ďalej uviedol, že odsúdený po 06.07.2010 spáchal jeden trestný čin v zahraničí (dňa 27.05.2012), pričom odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, teda v danom prípade bola jednoznačne splnená podmienka obojstrannej trestnosti činu, pretože ide o čin, ktorý je trestným aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Poukázal aj na to, že doba nepretržitého výkonu riadneho života sa pre zahľadanie odsúdenia prerušuje každým ďalším odsúdením a prerušenie doby spôsobuje, že predchádzajúce vedenie riadneho života odsúdeným stráca význam z hľadiska posudzovania podmienok pre zahľadanie odsúdenia a zákonná doba začína plynúť odznova.

Z lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov zo dňa 10.09.2025 mal preukázané, že odsúdený v období od 15.09.2020 do 23.08.2025 spáchal celkovo 19 priestupkov, páchaním ktorých taktiež dochádza k prerušeniu plynutia doby nepretržitého vedenia riadneho života.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako aj na to, že odsúdený podľa § 92 ods. 3 Tr. zák. netvrdil, ani nepreukázal vzorné správanie, ktoré sa pozitívne vymyká z rámca riadneho života, napríklad nadpriemernými spoločenskými či sociálnymi aktivitami, resp. nadpriemernými pracovnými výkonmi, z ktorých by bolo nad všetky pochybnosti možné usúdiť, že správanie odsúdeného je prínosom pre spoločnosť a že v budúcnosti sa nedopustí trestnej činnosti, žiadosť odsúdeného o zahľadanie odsúdenia zamietol v celom rozsahu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, v ktorej uviedol, že ju podáva formálne, t. j. v žiadnom prípade si nepraže, aby touto sťažnosťou boli voči súdu I. stupňa prijaté nejaké negatívne opatrenia, nemá voči predmetnému uzneseniu v prevažnej časti žiadne výhrady, považuje ho za zákonné, objektívne, kvalifikované a profesionálne, nemá žiadnu averziu voči predmetnému uzneseniu, ide mu len o vysvetlenie určitých nejasností.

Uviedol, že po dôkladnej analýze predmetného uznesenia je pre neho nejasná informácia a to, že na základe právoplatného rozhodnutia rakúskeho súdu zo dňa 25.02.2013 bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý vykonal dňa 10.02.2019, pričom si dovoľil účtivo poznamenať, že predmetný trest (ak sa dobre pamätá a môže sa myliť) vykonal v rokoch 2013, resp. 2014, t. j. nie dňa 10.02.2019 a dovoľuje si to poznamenať len z dôvodu, že nevie, či uvedená skutočnosť má zásadný vplyv na závery predmetného uznesenia.

Ďalej uviedol, že jeho žiadosť o zahľadanie trestu vychádza z tej myšlienky, že má XX rokov a existujúci záznam vo výpise z registra trestov mu podstatne bráni v tom, aby si našiel vyššie kvalifikované zamestnanie s vyšším legálnym príjmom, ktoré mu zabezpečí, aby sa vo svojej starobe o neho nemusel starať štát, t. j. aby nebol na ťarchu štátu, ale aby si vedel zabezpečiť svojim legálnym príjmom primeraný dôchodok.

Žiadal preto o prehodnotenie uznesenia súdu I. stupňa.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia preskúmal krajský súd postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o zahľadanie odsúdenia a zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu sa nedopustil žiadneho procesného pochybenia, ktoré by bolo v neprospech odsúdeného a rozhodnutie je právne správne. Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že jasné a úplné skutkové zistenia a zrozumiteľné právne úvahy súdu I. stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, sú zákonu zodpovedajúce, opodstatnené a na tieto závery ako na vecne správne a zákonné v celom rozsahu poukazuje, pretože odôvodnenie napadnutého uznesenia zodpovedá § 176 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 92 ods. 1 Tr. zák. súd môže zahladiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej a/ desať rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci päť rokov, b/ päť rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok, c/ tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 ods. 2 Tr. zák. ak ide o odsúdenie na tresty uvedené v § 32 písm. b/ až l/, k zahladeniu dochádza ich vykonaním (všetky ostatné druhy trestov okrem trestu odňatia slobody).

Podľa § 92 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený preukázal po výkone alebo odpustení trestu alebo premlčaní jeho výkonu svojím vzorným správaním, že sa napravil, môže súd zahladiť odsúdenie na žiadosť odsúdeného i pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1.

Podľa § 92 ods. 4 Tr. zák. doba uvedená v odseku 1 sa v prípade, že sa u podmiennečne prepusteného a podmiennečne prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď odsúdený

bol podmienene prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu. Ak bol trest zmiernený rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky, spravuje sa dĺžkou trestu takto zmierneného.

V nadväznosti na citované zákonné ustanovenia krajský súd konštatuje, že v dobe určenej pre zahľadanie odsúdenia v § 92 Tr. zák. musí odsúdený viesť nepretržite riadny život. Nesplnenie uvedenej podmienky má za následok, že uvedená doba vôbec nezačne plynúť alebo dôjde k jej prerušeniu. K prerušeniu plynutia doby pre zahľadanie odsúdenia dôjde spravidla vtedy, keď odsúdený spácha ďalší trestný čin. Nemusí však ísť len o konanie trestné alebo inak protiprávne, stačí, ak sa odsúdený správa tak, že nevedie riadny život. Odsúdený vedie riadny život, ak dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti (zamestnávateľovi, rodine), nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Nadriadený súd preskúmaním obsahu spisu dospel k zhodnému záveru ako súd I. stupňa, že odsúdený nespĺnil podmienky na zahľadanie odsúdenia z dôvodu, že počas plynutia rozhodnej doby, ktorá mala trvať 10 rokov s poukazom na § 92 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. od 07.07.2010 do 07.07.2020, nevedol riadny život, pretože v čase jej plynutia sa dopustil nielen priestupkov na úseku cestnej premávky a priestupkov proti majetku a občianskemu spolunažívaniu, ale predovšetkým bol právoplatne odsúdený za trestný čin krádeže v Rakúskej republike, kde mu bol uložený trest odňatia slobody 18 mesiacov.

Nadriadený súd po zabezpečení podkladov z C. C. zistil, že odsúdený bol v predmetnej veci vo väzbe od 10.01.2013 do 25.02.2013, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Z výkonu trestu bol prepustený 11.02.2014 s tým, že zvyšok trestu v rozsahu 4 mesiace 27 dní bude vykonaný podmienene. Dátum uvedený v registri trestov 10.02.2019 označuje podľa uvedenia rakúskeho súdu Landesgericht Korneuburg začiatok doby výmazu.

Uvedenú skutočnosť skutočného dátumu výkonu trestu namietal v sťažnosti odsúdený, preto nadriadený súd zabezpečil okrem informácií z registra trestov doplňujúce informácie z rakúskeho súdu Landesgericht Korneuburg a to:

- 1/ záznam zo zápisnice a skrátené vyhotovenie rozsudku 514 Hv 2/13z zo dňa 25.02.2013,
- 2/ čiastkovú správu o výkone trestu Ústavu na výkon trestu Korneuburg zo dňa 10.02.2014 a
- 3/ vyrozumenie o prepustení v zmysle § 133a rakúskeho zákona o výkone trestu Ústavu na výkon trestu Korneuburg zo dňa 10.02.2014.

Odsúdenému z uvedeného dôvodu plynula nová rozhodná doba, t. j. od 12.02.2014 do 12.02.2024.

Nadriadený súd už v minulosti rozhodoval o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu súdu I. stupňa, ktorým mu bola zamietnutá žiadosť o zahľadanie odsúdenia a to rozhodnutím sp. zn. 2Tos/15/2022 zo dňa 23.02.2022, z dôvodu nesplnenia podmienok vedenia riadneho života v rozhodnej dobe, keďže sa okrem skutku spáchaného v zahraničí (27.05.2012), za ktorý bol právoplatne odsúdený, dopustil viacerých priestupkov a to v dňoch 06.08.2016, 21.10.2016, 09.11.2016, 14.01.2017, 16.05.2017, 24.05.2017, 15.03.2018, 21.03.2018, 13.06.2018, 05.09.2018, 18.05.2020, 07.08.2020, 15.09.2020, 29.11.2020, 02.12.2020, 20.01.2021, 22.01.2021, 30.03.2021.

Odsúdený sa však i po rozhodnutí nadriadeného súdu, opakovane dopúšťal priestupkov a to na úseku cestnej premávky v dňoch 07.04.2022, 05.05.2022, 18.06.2022, 30.08.2022, 22.09.2022, 05.11.2022, 06.02.2023, 08.03.2023, 21.04.2023, 12.09.2024 a 23.08.2025, čím opätovne nespĺnil podmienky na zahľadanie odsúdenia, keďže v novo plynúcej rozhodnej dobe zase nevedol riadny život.

Nadriadený súd k „formálnej“ sťažnosti odsúdeného zdôrazňuje, že zahľadanie odsúdenia podľa § 92 Tr. zák. nie je automatickým právom odsúdeného po uplynutí určitého času, v tomto prípade 10 rokov, ale mimoriadnym právnym inštitútom, ktorého účelom je umožniť odstránenie nepriaznivých následkov odsúdenia iba vtedy, ak správanie odsúdeného po výkone trestu presvedčivo preukazuje jeho trvalú nápravu. Čiže samotné uplynutie zákonom stanovenej doby ešte nepostačuje, súd musí posudzovať celkový spôsob života odsúdeného, jeho rešpektovanie právneho poriadku a spoločenských pravidiel, pričom bremeno preukázania riadneho života spočíva na odsúdenom.

Kľúčovým argumentom je, že odsúdený nespĺnil zákonnú podmienku vedenia riadneho života počas celej rozhodnej doby. Možno zdôrazniť, že už počas prvej rozhodnej doby od 07.07.2010 do 07.07.2020 sa odsúdený dopustil nielen viacerých priestupkov, ale najmä trestného činu v zahraničí, čo samo osebe vylučuje záver o vedení riadneho života, keďže nejde o ojedinelé porušenie právnych predpisov, ale o závažné zlyhanie, ktoré vyústilo do nepodmienečného trestu. Opakovane nadriadený súd uvádza, že na tento skutok mohol súd prihliadnuť vzhľadom na obojstrannú trestnosť.

Aj po skončení tejto rozhodnej doby a začatí plynutia novej (od ukončenia výkonu trestu odňatia slobody v rakúskej republike) od 12.02.2014 do 12.02.2024, odsúdený pokračoval v páchaní priestupkov. V období od 2020 – 2025 sa dopustil 19 priestupkov, z toho 11 priestupkov na úseku cestnej premávky len od právoplatného rozhodnutia nadriadeného súdu o jeho v poradí druhej žiadosti o zahľadanie odsúdenia, t. j. od 23.02.2022, posledný priestupok spáchal na úseku cestnej premávky dňa 23.08.2025. Hoci jednotlivé priestupky nedosahujú intenzitu trestného činu, ich množstvo a opakovaný charakter svedčia o tom, že odsúdený dlhodobo nerešpektuje právne normy. Zo súdnej praxe vyplýva, že opakované priestupky môžu same osebe viesť k záveru, že odsúdený nevedol riadny život.

Nadriadený súd považuje za potrebné poukázať aj na povahu pôvodného odsúdenia, ktorým bol odsúdený uznávaný vinným z trestného činu vraždy spolupáchatelstvom a bol mu uložený výnimočný trest odňatia slobody 20 rokov. Z toho možno vyvodiť, že pri takto závažnej trestnej činnosti musí byť požiadavka na preukázanie dlhodobého riadneho života posudzovaná obzvlášť prísne. Následné správanie odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené, vôbec nenasvedčuje stabilizovanému rešpektovaniu právneho poriadku.

K sociálnym a pracovným dôvodom odsúdeného nadriadený súd uvádza, že snaha odsúdeného zlepšiť si pracovné uplatnenie je z ľudského hľadiska pochopiteľná, tieto okolnosti však nemôžu nahradiť nespĺnenie zákonných podmienok zahľadania odsúdenia, pretože účelom zahľadania nie je riešenie pracovného uplatnenia odsúdeného, ale konštatovanie jeho dlhodobého riadneho života.

Zároveň nadriadený súd poukazuje na skutočnosť, že ide už o tretiu žiadosť odsúdeného o zahľadanie odsúdenia, avšak ani od predchádzajúceho rozhodovania nenastali také zmeny v jeho správaní, ktoré by umožňovali odlišný právny záver. Naopak, v období po poslednom rozhodnutí sa odsúdený dopustil ďalších 11 priestupkov na úseku cestnej premávky. Ak správanie odsúdeného ani po uplynutí rozhodnej doby nenasvedčuje stabilizovanému rešpektovaniu právneho poriadku, súd nemôže konštatovať splnenie podmienky vedenia riadneho života, ktorá je základným predpokladom zahľadania odsúdenia. Záverom nadriadený súd zdôrazňuje, že zahľadanie odsúdenia je právnym benefitom, ktorý môže byť priznaný len tomu odsúdenému, ktorého správanie po výkone trestu nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho trvalej náprave, pričom takýto záver v prípade odsúdeného, vzhľadom na jeho opakované porušovanie právnych predpisov, prijať nemožno.

Keďže súd I. stupňa správne vyhodnotil všetky rozhodné skutočnosti, jeho právne závery sú logické a v súlade s účelom § 92 Tr. zák., ani odvolací súd nenašiel dôvod na zmenu napadnutého uznesenia, v zmysle žiadosti odsúdeného o prehodnotenie rozhodnutia súdu I. stupňa, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.